

Császár Levente

SÁRKÁNYOK ÓRIÁSOK TÖRPEK

Komló interaktív meséje

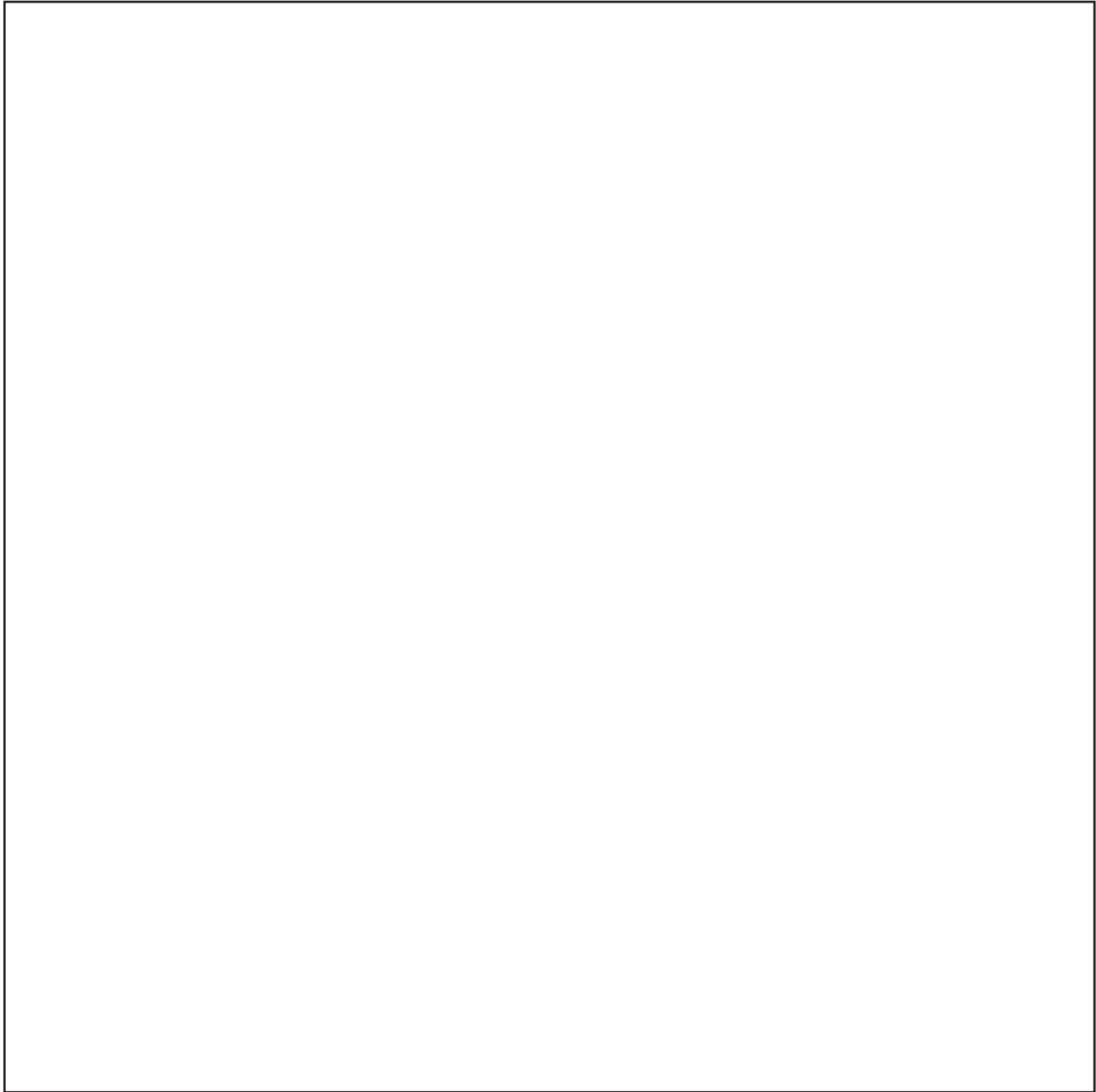

FOGLALKOZTATÓ FÜZET

Választhatsz, hogy folytatódjék a mese!
S aztán rajzold is le!

Illusztrálta: Ferling Szonja

Rajzold ide a Komloszaurusz lábnyomát!

HONNAN A MESE?

A mese alapját dr. Pesti János **A Mecsek óriásai** c. népmonda gyűjtése, a **Komloszaurusz** mesés története, valamint a bányászatot körülengő **Bányamanó históriák** egyvelege adja.

A FÜZET HASZNÁLATI ÚTMUTATÓJA

A mese folytatása

A füzetben a történetek különböző szálon futnak. Az egyes fejezetek végén az útmutatót követve Te döntheted el, melyik felkínált lehetőséggel élsz, melyik színt követed, azaz: Te választasz, miként folytatódják a mese. Ez persze nem zárja ki, hogy végigolvasd mindegyik változatot.

A szereplők színe: **SÁRKÁNYOK ÓRIÁSOK TÖRPÉK**

A színek és a rajzok a fejezetek számával együttesen jelzik azt a részt, amelyet választhatsz.

Feladat

A fejezetek végén feladatokat kapsz, amelyeket próbálj a legjobb tudásod szerint megválaszolni! Néhány kérdésre a feletet csak akkor fogod tudni, ha végigolvasod a mesét. A kérdésekre a válaszokat megadhatod szóban is, de akár le is írhatod a következő oldalra a megadott helyre. Lesznek extra feladatok is, de ez legyen meglepetés!

Rajz

A megválaszolt feladatok alatt mindenhol hagytunk üres teret, ahova lerajzolhatod a fejezetből a kedvenc részedet (a legharcosabbat, a legviccesebbet, legokosabbat stb.), azaz a számodra legemlékezetesebbet.

Sikondai előszó

A lány tavaszi szellő halkán félretolta a hétvégi ház ablakán a függönyt és behozta magával a szobába a Mecsek reggeli illatát. Ebben a hegy- és erdőszagú illatfelhőben ketten voltak: nagyapa és unokája. A kisfiú nemrég nyitotta ki a szemét és arra kérte az öregembert, meséljen neki, amíg teljesen fel nem ébred.

Az idős, nyugdíjas bányász leült az ágy szélére, gondolkodott egy keveset, majd belefogott egy réges-régi történetbe:

– Hajdanán, amikor az emberek még nem is léteztek, s a föld alatt kis bányamanók éltek, sárkányok és óriások uralták a vidéket... – kezdte a mesét, de a kisfiú már az első mondatnál közbevágott:

– Nagyapa, azok nem sárkányok, hanem dínók!

– Dehogyan dínók – vont össze szemöldökét az öreg. – Azok a dínók..., vagy hogy is nevezed őket, csak a modern mesékben léteznek. Ezek bizony sárkányok!

– De nagyapa – szólott ismét a kisfiú – A sárkány az olyan uncsi. Nem hívhatnánk őket inkább dínónak? – fogta könnyörgőre a gyerek. – A dínó a dinoszaurusz rövidítése.

Az öreg hosszan elgondolkodott, látszott, hogy erősen tusakodik magával.

– Tudod mit, kis unokám – szólalt meg nagy sokára. – Kössünk üzletet: ha sárkánynak hívhatom őket, már délelőtt elviszlek a strandra. Na, mit szólsz?

Most a gyerek gondolkodott el.

– Rendben – válaszolta rövid töprengés után. – De utána fagyizni is elmegyünk!

Az öreg bányász megadóan bólintott, majd újra nekiállt a történetnek:

– Szóval..., hajdanán, amikor az emberek még nem is léteztek, s a föld alatt kis bányamanók éltek, ..., hm... sárkányok... hm... és óriások uralták a vidéket – köszörülte meg a torkát nagyapó. – S tudnod kell, a tévhittel ellentétben a sárkányok egyáltalán nem voltak gonoszak. Sőt nagyon is békés teremtmények hírében álltak. Legalábbis, a törpékkel nagy volt a barátság...

A mese folytatása

Ha a sárkányokat ismernéd meg először, folytasd a mesét az 1. fejezettel!

Ha először az óriásokra vagy inkább kíváncsi, lépj a 2. fejezethez!

Ha pedig a törpéket választod, lépj a 3. fejezethez!

Feladat

1. Te hogy hívnád őket: sárkány vagy dínó?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatot és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

1. A sárkányok

A sárkányoknak népes, összetartó csoportja volt, s ezért nem akadt ellenfél, aki szembe mert volna szállni velük, s le tudta volna őket győzni. Így vígan kergetőztek az erdő fái alatt, vagy fürödtek a tó langyos vizében. Merthogy, legkedvesebb helyük a tó partja volt. Itt a kis sárkányok kedvükre lubickolhattak a kellemes vízben. S ha megunták a pancsolást, mehettek fogócskázni az erdő hűvösébe. A fészkeiket is, amelyekben laktak, a fák alatt építették fel.

A tó körül és az erdő fái alatt többféle sárkány élt barátságban. A hosszúnyakúakból volt a legtöbb, ők a fák lombkoronájából lakmároztak. A legkeményebb sárkányokat páncélosoknak hívták, a bőrük a páncél keménységével vetekedett, s agyaruk hosszan előrenyúlt. Aztán ott voltak a tarajosak, akiknek a bőrén pikkelytaraj nőtt, s emiatt nagyon félelmetesen néztek ki. A két lábon járó sárkányok nagyon viccesen festettek, miközben hátsó két lábukon állva szaladgáltak. S legvégére maradtak a szárnyasok, akik repülni tudtak. S a sárkányok fajtái közül csak a szárnyasok, a levegő urai tudtak tüzet okádni, a többiek nem.

A szárnyas sárkányok fészkeiket a fák lombkoronája közé rakták. Odafentről pásztázták a környéket, hogy hivatlan látogató még csak véletlenül se tévedjen a környékükre. Ők voltak a sárkánybirodalom őrői. S ha valaki engedély nélkül megsértette a határukat, súlyos testükkel felröppentek a levegőbe, s lángcsóvával ijesztették el a nem várt vendéget.

A mese folytatása

Óriások: tovább a 2. fejezethez!

Törpék: lépj a 3. fejezethez!

Ha már megismerted a mesében szereplő mindhárom csoportot (óriásokat, sárkányokat, törpéket), irány a 4. fejezet!

Feladat

1. Hol laktak a sárkányok?
2. Sorold fel a fajtáikat!
3. Kik tudtak tüzet okádni?
4. Mi volt a szárnyas sárkányok feladata?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

4.

2. Az óriások

Messzebb, a Mecsek keleti fertályán álló nagy hegyek óriások birodalma volt. Három nemzetségre oszlott az óriások népe.

A Vasgyúrók a Vashegy csúcsán éltek, amit ma Zengő-hegynek hívnak. Hatalmas vár állt a hegy csúcsán, abban laktak e hatalmas monstrumok. A hegy gyomrában fellelhető vasércet szabadkézzel bányászták elő és fegyvereket kovácsoltak belőle, saját maguk és a másik két nemzetség részére. Kopja, kard volt a fegyverük, pajzzsal és páncélruhával védték hatalmas testüket.

A Kőmorzsolók a Kőhegyen laktak. Pusztá ökölrel törték a hegy követ. Saját maguk építette kővárban laktak, s hajdanán a Vasgyúróknak is ők húzták fel az erődítményét.

A Fanyűvők pár dombbal arrébb, a Hármashegy középső púpján ütöttek tanyát. Marokra fogták és tövestől tépték ki a fákat a földből. Toronymagas faházakat építettek és azokban laktak.

A nemzetségeket nem csak a lakhelyük különböztette meg egymástól, hanem az orruk formája is másmilyen volt, így az orruk alapján ismerte fel egyik a másikat. A Vasgyúróknak hegyes, a Kőmorzsolóknak horgas, a Fanyűvőknek pedig tompa orr díszelgett hatalmas óriásfején.

Minden törzs hétszer hetvenhét tagot számlált. Ebbe tartoztak a harcosok, az asszonyok, az öregek és a gyerekek.

A három nemzetség sokszor versengett egymással, de háborúban mindig összefogtak. S volt még egy közös szenvedélyük: a kincsszerzés. Ha tudomást szereztek arról, hogy valamelyik hegy kincset rejtett, nem volt addig nyugvásuk, amíg közös erővel meg nem kaparintották. A problémát csak az osztozkodás okozott, hogy osszák fel egymás között a zsákmányt. Legtöbbször birokra keltek egymással és a viadal végeredménye döntötte el, kinek mennyi kincs jut a rabolt zsákmányból.

A mese folytatása

Sárkányok: lépj vissza az 1. fejezethez!

Törpék: lépj tovább a 3. fejezethez!

Ha már megismerted a mesében szereplő mindhárom csoportot (óriásokat, sárkányokat, törpéket), irány a 4. fejezet!

Feladat

1. Sorold fel az óriások nemzetségeit!
2. Ki hol lakott?
3. Ki mihez értett?
4. Mi különbözteti meg őket egymástól?
5. Hányan voltak összesen?
6. Mivel döntötték el az osztozkodást?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

4.

5.

6.

3. A törpék

Asárkányok szomszédságában bányamanók, azaz törpék éltek föld alatti birodalmukban. Napjaik java részét a mélyben töltötték, s csak ritkán jöttek fel a felszínre.

Alacsony, tömzsi formájú kis lények voltak a törpék. Láruk kurta és görbe, pocakjuk terebélyes, fejük nagy. Ráadásul, állandóan maszatosan néztek ki a rájuk rakódó portól. Ugyanis a földmélyi járatok feketék voltak. Mindent feketeség borított ott lent. Feketeszen. Ezt őrizték évszázadok óta a törpék.

Noha első ránézésre nem valami barátságos képet mutattak, feketére mázolt arcukból a szemük békésen csillogott, s ettől aztán ők is barátságosabban hatottak.

A szemükben azonban nem csak békesség ragyogott, hanem okosság is. Elmés nép volt a törpék nemzetsége. Amilyen nagy volt az óriások teste, s hozzá kevés a sütnivalójuk, úgy a törpék alacsony fizimiskájához óriási tudás járult. Mindenféle furfangos szerkezeteket találtak ki, amelyekre lezárt tárnákban, vajatokban vigyáztak.

De e különös lények a feketeszenen és az elmés szerkezeteken kívül mást is őriztek a mélyben. Az a szóbeszéd járta róluk, hogy föld alatti birodalmuk tekervényes járatainak végén vannak elrejtve az igazi kincsek:

Temérdek arany, ezüst, gyémánt...

A mese folytatása

Óriások: lépj vissza az 2. fejezethez!

Sárkányok: lépj vissza az 1. fejezethez!

Ha már megismerted a mesében szereplő mindhárom csoportot (óriásokat, sárkányokat, törpéket), irány a 4. fejezet!

Feladat

1. Hogy mondjuk a törpéket másképp?
2. Írd le egy törpe külsejét!
3. Mi volt az a feketeség, ami mindent beborított?
4. Milyen kincseket őriztek?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

4.

4. Barátok és ellenségek

A törpék sárkányszomszédjaikkal barátságban éltek, mivel a sárkányokat nem érdekelte a kincs. Őket csak az izgatta, a hasukat hogy tömjék meg, s lakmározás után fürödjenek egy nagyot a tó langyos vizében.

Az óriásokkal más volt a helyzet. A törpék jól tudták, hogy a keleti hegyek óriás lakói az arany, az ezüst és a drágakövek rabjai. Ezért rejtették el alaposan a bánya lejáróját, még csak véletlenül se találjon rá senki.

Noha, egyáltalán nem szerették volna a törpék, hogy valamelyik óriás rábukkanjon a lejáróra, azért arra kíváncsiak lettek volna, hogy fér el egy ilyen hatalmas test azokban a tekervényes, szűk vajatokban? Még kúszva is nehezen.

Ilyesmi azonban idáig még szerencsére nem fordult elő. Az óriásoknak nem volt annyi sütnivalójuk, hogy megleljék a lejárót. Amilyen nagy volt a termetük, olyan kicsi az eszük.

Láthattuk, a törpék a sárkányokkal békességben éltek, viszont az óriások és a törpék nem nagyon szívelték egymást. Nem is szívelhették, hiszen ősi ellenségek voltak.

A mese folytatása

Lássuk az ellenséget, vajon mit forralnak?

Az 5. fejezetben megtudhatod, lépj oda!

Feladat

1. A törpéknek milyen viszonyuk volt a sárkányokkal?
2. S milyen az óriásokkal?
3. Egyik barátoddal rajzoltass ide egy óriást!

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

5. Az óriások nagygyűlése

Az óriások minden hó első teliholdjakor tanácsot ültek. Minden nemzetséget hét fő képviselt, így huszonegyen ülték körbe a nagygyűlés tüzeit. S minden hónapban másik hegytetőn tartották az összejövetelt: vagy a Vashegyen, vagy a Kőhegyen, vagy a Hármashegy csúcsán.

– Indítványozom, hogy foglaljuk el a törpék birodalmát és végre keressük már meg a kincsüket! – jelentkezett szólásra a soron következő nagygyűlésen Vasorr, a Vasgyúrók vezére.

– Nem ismerjük a titkos lejárat helyét – vetette ellen Kitépő, a legerősebb Fanyűvő.

– Mit számít az?! – morgott erre Kőgolyó, az egyik Kőmorzsoló, s öklével akkorát csapott a földre, hogy az menten beszakadt. – Majd rabul ejtünk egy törpét és addig melengetjük a tűznél, amíg el nem árulja, hol van.

– S ha nem járunk sikerrel a fogolynál, majd feltúrjuk a földet. Előbb vagy utóbb csak megleljük azt a bitang lejárót – bólogatott nagy hévvel Vasorr.

– Én meg amondó vagyok, hogy hagyjuk a kincset, és inkább a sárkányok tavát foglaljuk el! – szólalt meg ekkor határozottan Kőszikla, a Kőmorzsolók vezére. – Kincsünk már bőven van, viszont egész nap fürödhetnénk a langyos vízben.

Elgondolkodtak az óriások: a törpék kincsét szerezzék-e meg, vagy inkább a sárkányok tavát foglalják el?

A mese folytatása

Ha azt akarod megtudni, hogy végződött a kincsszerzés, a 6. fejezettel folytatd a mese olvasását!

Ha pedig arra vagy kíváncsi, sikerült-e elfoglalni a sárkányok tavát, lépj a 12. fejezethez!

Feladat

1. Hány óriás vett részt a tanácskozáson?
2. Sorold fel néhánynak a nevét!
3. Milyen terveik voltak?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

6. Az óriások hadba vonulnak

Az óriások tanácsa hosszas vita után megszavazta, hogy másnap felkészülnek, harmadnap pedig elindul a hadjárat a törpék ellen, hogy megszerezzék a föld mélyének kincsét.

Felfegyverkeztek az óriások és döngő léptekkel elindultak a harcba. A Vasgyúrók vasból készült kardokat és dárdákat szorongattak lapátkezeikben. A Kőmorzsolók hatalmas, kőből készült buzogányokat lengettek. A Fanyűvők pedig súlyos bunkósbotokkal hadonásztak. Páncélt egy harcos sem viselt, csak akadályozná őket a föld alatt – már ha rábukkannak a lejáróra. Csak súlyos fémpajzs volt mindegyiküknél.

Rengett a föld, ahogy az óriás harcosok felfegyverkezve meneteltek. Völgybe le, hegyre fel, patakokon át. Letaposták a bokrokat, kitördelték a fákat, lábuk nyomán behorpadt a föld. Óriáslépteiknek köszönhetően nem sokáig tartott az út, amire elérték a törpék föld alatti birodalmának határát, vagy legalábbis, ahol sejtették, hogy ott kezdődhet.

A mese folytatása

Ha azt szeretnéd, hogy a sárkányok vegyék észre az óriások közeledtét, a 7. fejezettel folytasd a mese olvasását!

Ha azt érdekesebbnek tartod, hogy maguk a törpék szerezzenek tudomást a veszélyről, lépj a 8. fejezethez!

Feladat

1. Sorold fel az óriások fegyvereit!
2. Útjuk során miket pusztítottak el?
3. Keresz olyan fotót, amelyen középkori fegyver látható, vágd ki és ragaszd ide!

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

7. A sárkányok éberén őrködnek

Parázs, az idős szárnyas sárkány a magasból már régen szemmel követte az óriások mozgását. „Vajon hová tarthatnak?” – próbálta kitalálni.

Aztán nemsokára kiderült az óriások úti célja: a törpék föld alatti birodalma felé meneteltek.

Parázs széttárta hatalmas szárnyát és nehézkesen elindult a levegőben. Néhány szárnycsapás után elérte a törpék birodalmának határát. Leszállt a földre és várt. Tudta, őrszemek rejtőzködnék szerte a birodalom határán, biztos volt benne, hogy már felfedezték jöttét.

Igaza lett, egy törpe előbújt a bokorból és megkérdezte:

– Mit óhajtasz, szárnyas sárkány?

Parázs beszámolt az őrnek, hogy mit látott, majd újra felszállt a levegőbe, hogy az övéit is figyelmeztesse. Az óriások nem szívesen akasztották össze bajszukat a sárkányokéval, de soha nem lehet tudni. Nekik is fel kell készülniük a legrosszabbra.

A mese folytatása

A 8. fejezetben **maguk a törpék szereznek tudomást az óriások közeledtéről**, lépj oda!

Feladat

1. Hogy hívták az öreg szárnyas sárkányt?
2. Hogy figyelmeztette a veszélyre a törpéket?
3. Keresz olyan fotót, amelyen sárkány vagy dínó látható, vágd ki és ragaszd ide!

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

8. A törpék haditanácsa

A törpék föld alatti birodalma hamarosan egy nyüzsgő hangyabolyra hasonlított. Már régen tudták: ellenség közelít feléjük. Reggel óta rengett a föld, s a törpék még a legkisebb földmozgást is megérik.

Rögtön rájöttek, hogy ősi ellenségeik közelednek feléjük, s a kincsükre fáj a foguk. Csakhogy, azt egykönnyen nem adják! S amíg a törpeharcosok sebesen készülődtek a csatára, a legbölcsebb bányamanók haditanácsot ültek.

– Hát érkezett ez a nap is, amelyet olyan félve vártunk. Már régen tudjuk, hogy az óriások előbb vagy utóbb felkerekednek és megpróbálják megkaparintani féltve őrzött kincsünket – szólt Vénség, a legöregebb törpe.

– Én azt mondom, barátaim, nem baj. Legalább nem kell többet félnünk. S hiszem, hogy meg tudjuk magunkat védeni, hiszen alaposan felkészültünk egy ilyen támadásra – válaszolt Méla, a legbölcsebb törpe. – Hogy állnak a csapdák?

A kérdésre Kacaj, a törpehadsereg parancsnoka felelt:

- Mire ideérnek, mindennel készen leszünk.
- Van elég faszenünk, kénünk és salétromunk?
- Már össze van keverve, s a bőrök megtöltve.
- S a gáz?

Néma bólintás volt a felelt.

A mese folytatása

Ha azt szeretnéd, hogy az óriásokat csapdával ejtsék foglyul, a 9. fejezettel folytasd a mese olvasását!

Viszont, ha inkább úgy döntenél, az óriásokat a „gáz” győzze le, lépj a 11. fejezethez! De tudnod kell: itt véget ér a mese egyik szála!

Feladat

1. Sorold fel néhány törpe nevét!
2. Vajon féltek a törpék?
3. Hogy tervezték legyőzni az óriásokat?
4. Vajon mire kell nekik a faszen, a kén és a salétrom?
5. S vajon mi lehet az a bizonyos „gáz”?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

4.

5.

9. Az óriások feltúrják a földet

Furcsa volt az óriásoknak a nagy csend. Nem az eszükről voltak híresek, de annyit azért még ők is tudtak, a törpéknek már régen tudomást kellett róla szerezni, hogy közelegnek – amekkora zajt csaptak. De sehol egy lélek. Semmi ellenállás. Gyanús! Ráadásul, egyetlen egy hosszúnyakú sárkány fejét sem látták a lombok fölött kikandikálni, noha jól tudták, a törpék szomszédjai állandóan a hasukat tömik a zsenge levéllel.

Fölöttébb gyanús.

Az óriások szétszéledtek, hogy foglyot ejtsenek, akitől aztán kicsikarhatják a bánya titkos lejárójának helyét. Törpét azonban nem találtak sehol, bárhogya is keresték őket.

– Ássunk! – kiáltotta erre Kőgolyó és szabad kézzel nekiállt feltépni a földet.

A többiek sem késlekedtek. Volt, aki a kardját, vagy a dárdáját használta, de legtöbbször csak úgy, pusztán kézzel álltak neki a föld feltúrásának. Vasorr és Kitépő egymás mellett ásták a földet, patakokban folyt róluk az izzadság.

– Itt mintha lenne valami! – kiáltott Kőgolyó, amire sokan odasereglettek köré.

Mikor már számosan ott tolongtak, egyszer csak megnyílt a föld, és az elöl állók egy hatalmas, kivájt tárnába zuhantak. Sűrű por szállt fel, ahogy a súlyos testek beleestek a mély, föld alatti üregbe. Mindent feketeség borított. Hiába próbálkoztak, hogy elérjék a lyuk peremét, nem sikerült olyan magasra ugraniuk. A tárna fala meredek és omlós volt, állandóan bedőlt, így felmászni sem tudtak, hiába tartottak egymásnak bakot, vagy állt egyik a másik vállára.

Dühöngtek a pórul járt óriások, hogy így rászédtek őket. Kiabáltak, szitkozódtak, rugdalták a fekete port, mindhiába. Átkozták a törpék csalafintaságát, viszont a csapdából nem tudtak szabadulni.

A mese folytatása

A 10. fejezetben bezárul a csapda, lépj oda!

Feladat

1. Hogy próbálták megtudni az óriások, hol a bánya titkos lejárójának helye?
2. Mivel ástak?
3. Végül mi történt velük?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

10. Az óriások feladják

S ezzel még korántsem volt vége az óriások megpróbáltatásának. Hatalmas, fűsüketítő robaj rázta meg a levegőt, majd a tárna oldala beomlott, s maga alá temette a csapdába csalt ellenséget.

A felszínen maradt óriások először nem akartak hinni a fülüknek, majd a szemüknek sem. Mi volt ez a hatalmas robbanás? S mi történik ott lent a lyukban? Hiába kiáltoztak társaiknak, betemette őket a fekete föld.

– Varázslat! – kiáltott Vasorr. – Ezek a gonosz kis törpék elvarázsolták fegyvertársainkat. Meg kell bosszulnunk őket! – recsegte teli torokból.

Ráadásul azt is látták, hogy kincsek semmi nyoma, mindent feketeség borított ott lent.

– Bolond beszéd volt a kincs, hisz nincs itt se arany, se ezüst, se gyémánt, csak ez a fekete föld borít be mindent! – kiáltotta dühösen Kitépő.

– Menjünk, mielőtt minket is elvarázsolnak – hallatszott innen is, onnan is.

Az óriások eléggé megrettentek, amióta látták betemetett társaikat a beomlott tárnában.

– Igen, hagyjuk ezeket a gonosz manókat! – kiáltotta valaki. – Inkább foglaljuk el a sárkányok tavát, s fürödjünk egy nagyot az ijedségre, aztán majd kitaláljuk, hogyan tovább!

A mese folytatása

Ha a 11. fejezetet már olvastad, akkor tudod, hogy ért véget a mese egyik szála.

Szeretnéd viszont megtudni, mi történik, ha az óriások a sárkányokkal csapnak össze?

(Ugyanaz, mintha egyenesen a sárkányok földjét akarták volna elfoglalni.) Lépj a 12. fejezethez!

Feladat

1. Vajon mi lehetett az a robaj?
2. A sikertelen akció után mi volt az óriások következő terve?
3. Emlékszel még, vajon mi lehetett az a fekete föld?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

11. A mérgesgáz

Furcsa volt az óriásoknak a nagy csend. Nem az eszükéről voltak híresek, de annyit azért még ők is tudtak, a törpéknek már régen tudomást kellett róla szerezni, hogy közelegnek – amekkora zajt csaptak.

Az óriások szétszéledtek, hogy megleljék a titkos lejárót. Egyszer csak Kőgolyó szalad visszafelé, döngött a föld léptei alatt.

– Gyertek, találtam valamit! – üvöltötte már messziről, mire az óriások nyomban nekiindultak.

Kőgolyó egy elhagyatott vájatra bukkant.

– Nézzétek! – mutatta Vasorr. – Ez a lejárójuk.

Egymás után beléptek az óriások a vágatba. Kicsit meg kellett görnyedniük, de azért lépésben tudtak haladni. Útközben erősen fogadkoztak, hogy most aztán jól elbánnak a hitvány kis törpékkel, majd fokozatosan elcsendesedtek. Egyszer csak már nem hangoskodott egyikük sem. Hirtelen fáradtság vett rajtuk erőt. Le kellett, hogy üljenek, sőt, többen le is feküdtek a vájat alá. Bután néztek egymásra, nem értették, mi történik velük.

Nem is érthették, hiszen a törpék Kacaj vezetésével a föld mélyének mérges gázát engedték a csapdának használt járatba, amit azért szélesítettek ki, hogy az óriásokat becsalják. A lépre csalt óriások a csaléteknek használt vájatban örök álmra hajtották a fejüket.

A törpék rendbe hozták a beszakadt tárnát és eltorlaszolták a kijáratot. Úgy döntöttek, végleg a föld alatt maradnak, s őrizik a kincseiket, amelyek ott bújtak meg a feketeszen alatt. Oda rejtették el, hogy az óriások még csak véletlenül se bukkanjanak rá. S ott van talán még ma is. Ott ragyognak a sötét mélyben...

Temérdek arany, ezüst, gyémánt.

A mese folytatása

A mese egyik szála itt véget ért.

A 12. fejezetben viszont megláthatod, **mi történik, ha az óriások nem a törpék, hanem a sárkányok ellen vonulnak**, lépj oda!

Feladat

1. Hogy bántak el a törpék az ellenségükkel?
2. Megkérdezzük még egyszer: vajon mi lehet az a „mérgesgáz”?
3. Mi lett a törpék sorsa?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

12. Az óriások hadba vonulnak

Az óriások tanácsa hosszas vita után megszavazta, hogy másnap felkészülnek, harmadnap pedig elindul a hadjárat a sárkányok ellen, hogy megszerezzék a langyos vízű tavukat.

Felfegyverkeztek az óriások és döngő léptekkel elindultak a harcba. A Vasgyúrók vasból készült kardokat és dárdákat szorongattak lapátkezeikben. A Kőmorzsolók hatalmas, kőből készült buzogányokat lengettek. A Fanyűvők pedig súlyos bunkósbotokkal hadonásztak. Páncélt egy harcos sem viselt, csak akadályozná őket a menetelésben. Csak súlyos fémpajzs volt mindegyiküknél.

Rengett a föld, ahogy az óriás harcosok felfegyverkezve meneteltek. Völgybe le, hegyre fel, patakokon át. Letaposták a bokrokat, kitördelték a fákat, lábuk nyomán behorpadt a föld. Sokáig tartott az út, amire elérték a sárkánybirodalom határát.

A mese folytatása

Lehet, hogy a fenti résszel már találkoztál a mese elején? Nem baj, lépj tovább a 13. fejezethez!

Feladat

1. Merre vonultak az óriások?
2. Keresz olyan fotót, amelyen modern, mai fegyver látható! Vágd ki és ragaszd ide! Hasonlítsd össze a 16. oldal kivágott fotójával! Mi a különbség?

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

13. A föld mélyének oltalmában

Parázs, az öreg szárnyas sárkány a magasból folyamatosan figyelemmel kísérte az óriássereg vonulását. A sárkányok felkészültek a harcra. S tudta közülük mindegyik: inkább meghalnak, de a tavukat nem adják!

Az idősek a kissárkányokat elvitték a törpékhez.

– Barátaim! – szólt az egyik hosszúnyakú Vénséghez, aki a sárkányküldöttséget fogadta. – Szükség lenne a segítségetekre. Az óriások serege hamarosan eléri birodalmunk határát, s szeretnénk, ha gyermekeink biztonságban lennének. A védelmetekre bízhatjuk őket?

– Hát persze. A föld alatti tárnáinkban nem érheti őket baj – válaszolta Vénség. – Sok sikert kívánunk a csatához! – mondta még, majd a kissárkányokat lekísérték a föld mélyének oltalmába.

A mese folytatása

Lépj tovább a 14. fejezethez, s megtudod, **a sárkányoknak sikerült-e megvédeni magukat!** De készülj: szomorú lesz a vége! Azonban, ha arra lennél kíváncsi, **mi történik, ha a törpék is beleszólnak a csatába**, lépj a 15. fejezethez!

Feladat

1. Honnan tudták a sárkányok, hogy közeleg az ellenség?
2. Ha nagyon szorul a hurok, vajon átengedik-e az óriásoknak a tavat?
3. Hová bújtatták el a kissárkányokat?
4. Kérd meg valamelyik szülődet, hogy rajzoljon ide törpét (vagy törpéket)!

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

4.

14. A szárnyas sárkány

Ahogy átlépték az óriások a sárkánybirodalom határát, megrezdültek a környező bokrok. A sárkányok mindenre elszántan várták az ellenséget.

Hatalmas csata bontakozott ki. A sárkányok hegyes fogaikat, félelmetes agyaraikat, vastag farkukat használták fegyverként. De hiába a borotvaéles fog, a hegyes agyar, s a kemény, pikkelyes farok, az óriások dárdái és kardjai ellen csak nehezen tudták felvenni a harcot.

Villogtak az óriások kardjai, csattogtak a sárkányfogak. Rettenetes volt a küzdelem. Már-már úgy tűnt, hogy a felfegyverkezett óriások győznek, amikor az égen feltűnt egy sötét árny, és süvítve szelte át a levegőt. Parázs, a szárnyas sárkány repülés közben okádta tüzét az óriások csapatára. S azoknak nem volt páncéljuk, hogy megvédje testüket a lángtól, csak a pajzsaik mögé tudtak elbújni. Keresztül-kasul szállt a szárnyas sárkány a csata mezeje felett, s teli tüdőből fújta perzselő lángjait a monstrumokra.

Paráznak azonban egyre fogyott az ereje, így egyre alacsonyabban volt kénytelen repülni. Végül az egyik óriásnak a dárdája eltalálta. Még egy utolsó, hatalmas lángcsóvát sikerült kifújnia magából, majd tehetetlenül az erdő fáí közé zuhant.

A mese folytatása

A 15. fejezetben teszünk egy röpke kitérőt, ahol **tanúja lehetsz annak, milyen az, amikor a törpék is becsatlakoznak a harcba**, lépj oda!

Feladat

1. Kinek van erősebb fegyvere: a sárkányoknak vagy az óriásoknak?
2. Mi fordította meg a csata menetét?
3. Adj a sárkányoknak tulajdonneveket, s írd le őket!

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

15. Akcióban a törpék

Ahogy átlépték az óriások a sárkánybirodalom határát, megrezdültek a környező bokrok. A sárkányok mindenre elszántan várták az ellenséget.

Hatalmas csata bontakozott ki. A sárkányok hegyes fogaikat, félelmetes agyaraikat, vastag farkukat használták fegyverként. De hiába a borotvaéles fog, a hegyes agyar, s a kemény, pikkelyes farok, az óriások dárdái és kardjai ellen csak nehezen tudták felvenni a harcot.

Villogtak az óriások kardjai, csattogtak a sárkányfogak. Rettenetes volt a küzdelem. Már-már úgy tűnt, hogy a felfegyverkezett óriások győznek, amikor a bokrokból gömbölyű bőrlabdák záporoztak elő, amelyekből égő kanócok lógtak ki. A törpék dobálták az óriásokra a saját maguk készítette salétrombombáikat. A robbanások zaja pont akkora volt, mint amikor beomlasztották a csapdának szánt tárnát. A robbanások ereje a fákat tövestől csavarta ki. Az óriások teljesen meg voltak zavarodva.

S ha ez még nem lett volna elég, az égen feltűnt egy sötét árny, és süvítve szelte át a levegőt. Parázs, a szárnyas sárkány repülés közben okáta tüzét az óriások megmaradt csapatára. S azoknak nem volt páncéljuk, hogy megvédje testüket a lángtól, csak a pajzsaik mögé tudtak elbújni.

Keresztül-kasul szállt a szárnyas sárkány a csata mezeje felett, s teli tüdőből fújta perzselő lángjait a monstrumokra, akik a bombák ellen sem tudtak védekezni, nemhogy a perzselő tűz ellen!

A mese folytatása

A 16. fejezetből megtudod, a mesének a hosszabb szála milyen véget ér.

Feladat

1. Most már tudod, hogy a 9. fejezetben mi volt az a fülsüketítő robaj? Nos?
2. Néhány mondattal egészítsd ki a csatát, s írd is le!

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

16. A csata vége

Mire lement a nap, véget ért a háború. Szívszorító látványt nyújtott a csatatér. A legtöbb sárkány odaveszett az óriások fegyverének köszönhetően. Az óriások nagy többsége pedig a szárnyas sárkány lángjának, vagy a törpék salétrombombájának áldozatává vált.

Az óriások maradék serege meg sem állt a Mecsek keleti fertályáig, otthon gyógyígtatták sebeiket, amit a bomba vagy a lángcsóva okozott. Nem sokan maradtak meg az öldöklő csata után, s idővel kihaltak az óriások.

Jószorival csak azok a kissárkányok éltek túl a támadást, akiket a csata előtt levittek a föld alá. Ők viszont lent maradtak a bányában és soha többé nem merészkedtek a felszínre. S ahogy az óriásoké, az ő idejük is leáldozott.

A törpéket végtelenül elszomorította a háború pusztítása. Berobbantották az összes kijáratot, nehogy még csak véletlenségből is idegen tévedjen a birodalmukba. Végleg a föld alatt maradtak, s őrizték kincseiket, amelyek ott bújtak meg a feketeszén alatt. S ott vannak talán még ma is. Ott ragyognak a sötét mélyben...

Temérdek arany, ezüst, gyémánt.

A mese folytatása

A mese véget ért, kisbarátom, már csak az utószó van vissza. Ha tetszett a történet, s esetleg nem tudtál minden kérdést megválaszolni, olvasd el még egyszer!

Feladat

1. Mi lett az óriások sorsa?
2. Mi lett a sárkányokkal?
3. Keress olyan fotót, amelyiken valamilyen kincs látható. Vágd ki és ragaszd ide!

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

Dínó lábnyom az utószóban

Amire nagyapó végzett a mesével, a Mecsek illatán kívül a szoba megtelt a kora délelőtti lágy fényeivel is. A szellő után a napocska is bekukkantott a szobába. Talán ő is kíváncsi volt a mese végére.

– Hogy bírták a kis sárkányok a föld alatt? – kérdezte a kislány.
– Ezt nem tudjuk. Egynek a lábnyomát azonban megőrizte a mélyben a megkövesedett iszap, amelyet aztán évmilliók múltán megleltek a bányászok.

– Te is láttad? – kerekedett el a kislány szeme.
– Persze – válaszolt nagyapó. – De azt mindenki láthatja a múzeumban.
– Elviszel egyszer oda! – kérte a kislány.
– Holnap megnézzük – bólintott nagyapó. – Egyébként is, azt minden komlói gyereknek látni kell!

– S vajon mi lehet a törpékkel?
– A törpékkel...? – merengett el az öreg. – A törpék, vagyis a bányamanók, még ma is léteznek. Lent élnek a föld alatt. A bányászok annakidején tudták: ha recseg a bányaácsolat, a törpék figyelmeztetnek a közelgő omlásveszélyre. Ezek a kis lények jó barátságban voltak a bányászokkal, bár sokszor meg is tréfálták őket. Ha valamelyik vájárnak eltűnt az ebédje, mindenki tudta a csapatból: egy törpe vitte el.

– Nagyapó, mire kellett a törpéknek a faszén, a kén és a salétrom?
– Hogy robbanóanyagot készítsenek belőle.
– S nagyapó, mi az a mérgezgáz?
– A mérgezgáz? – mélyszóval az öreg egy pillanatra. – Metánnak hívják. Ha azt valaki belélegzi... – Az öreg bányász elakadt, nem tudta, hogy folytassa tovább.

– Elalszik, mint az óriások? – segítette ki a kislány.
– Igen... – bólogatott az öreg, miközben a szeme furcsán csillogott. – Elalszik, mint az óriások...

A gyerek nem kérdezett többet. Gondolatban a bányamanók föld alatti birodalmában járt, és lelki szemeivel látta, ahogy egy törpe – talán épp Kacaj – elcseni nagyapó ennivalóját.

Eközben az egykori bányász összekészítette a strandfelszerelésüket.

– Látod, itt folyt a harc. Miután a kincset nem találták, erre a meleg vízre fájt az óriások foga – mutatott ki az öreg a sikondai fürdőre. – Gyere kis unokám, menjünk egyet lubickolni, mint azok a... dínók!

Feladat

1. Hogy segítették a törpék a bányászokat, s hogy tréfálták meg őket?
2. Mire fájt az óriások foga?
3. Hogy maradt meg ilyen hosszú ideig a sárkánylábnyom, s hol látható?
4. S Te már láttad, kisbarátom? Ha nem, ugye tudod mi a dolgod!

Ezen az oldalon megoldhatod a feladatokat és rajzold le, ami számodra a legemlékezetesebb volt a meserészből!

1.

2.

3.

4.

A foglalkoztató füzet a **TOP-5.3.1-16-BA1-2017-00006 azonosítószámú, „A helyi identitás és kohézió erősítése a komlói járásban”** projekt keretében, a FERLING Kft. gondozásában valósult meg a komlói Közösségek Háza saját használatára.

Felhasznált irodalom:

Dr. Pesti János: Az ördögszántotta hegy című mondagyűjteménye

A mesét gondozta: Radnai Éva

Pedagógiai tanácsadó: Bosznai Éva

Illusztráció: Ferling Szonja

Nyomda: Bolko-Print Kft.

ISBN 978-615-6099-01-3

Kiadja:

© MESEMÍVES – 2020

[/www.mesemives.hu/](http://www.mesemives.hu/)

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE